

ВИВЧЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ МЕЛЬДОНІО ПРИ ЛІКУВАННІ ХРОНІЧНИХ НЕВЕРИФІКОВАНИХ ГЕПАТИТІВ, АСОЦІЙОВАНИХ ЗІ СТЕАТОГЕПАТОЗОМ

Гайворонська І. Є.

Сумська обласна інфекційна клінічна лікарня ім. З. Й. Красовицького

Актуальність теми. Впродовж останнього десятиріччя метаболічна терапія стала невід'ємною складовою комплексного лікування хворих з хронічними неверифікованими гепатитами (ХНГ). За даними вітчизняних дослідників, кількість осіб, що мають ХНГ, асоційовані зі стеатогепатозом (С), становить близько 25-31 % від загальної популяції. Враховуючи наявність астеничних і вегетативних зрушень у пацієнтів зі ХНГ, є потреба у коректному призначенні патогенетичної і симптоматичної терапії.

Метою роботи було вивчення ефективності мельдонію (М) при лікуванні ХНГ, асоційованих зі С.

Матеріали та методи. Проведено комплексне обстеження та лікування 24 хворих, що були госпіталізовані до Сумської обласної клінічної інфекційної лікарні ім. З. Й. Красовицького у 2013-2014 рр. з приводу ХНГ, середній вік – $(52,34 \pm 2,75)$ року. Усім пацієнтам здійснювали біохімічне дослідження крові, визначали ліпідний профіль, виконували УЗД ОЧП. На тлі призначення загальноприйнятої терапії (гепатопротектори, жовчогінні та ферментні препарати) усім обстежуваним отримували розчин М (Вазонат) 100 мг/мл внутрішньовенно крапельно по 10 мл на 100 мл фізіологічного розчину натрію хлориду протягом 10 днів з подальшим пероральним прийомом по 500 мг/добу до 20–30 днів. Отримані результати опрацьовано методом варіаційної статистики з використанням комп'ютерних програм Microsoft Office Excel 2010.

Результати. За даними УЗД ОЧП, С було діагностовано у всіх обстежених, з них у 21 $((87,5 \pm 6,9) \%)$ особи були ознаки некалькульозного холециститу. В абсолютної більшості хворих (20 осіб, $(83,3 \pm 7,8) \%$) діагностовано зрушення ліпідограми (підвищення загального холестерину, тригліцеридів, ЛПНГ та зниження ЛПВГ), $p < 0,01$. 18 $((75,0 \pm 9,0) \%)$ пацієнтів мали помірне підвищення активності трансаміназ (АлАТ, АсАТ, ЛФ та ГГТ). На метаболічний синдром (ІХС; гіпертонічна хвороба, цукровий діабет II типу, вегето-судинна дистонія) страждали 11 $((45,8 \pm 10,4) \%)$ обстежених. У 100 % осіб були наявні прояви астенизації. Наприкінці курсу парентерального введення М усі хворі відмітили зменшення виразності астеничного синдрому, покращення настрою, підвищення працездатності та нормалізацію сну. У 16 $((66,7 \pm 9,8) \%)$ пацієнтів відбулася нормалізація трансаміназ. Контроль показників ліпідного профілю та вивчення УЗД-змін гепатобіліарної системи потребує більш віддалених у часі спостережень.

Висновок. М є перспективним метаболічним препаратом для лікування хворих з ХНГ, асоційованих зі С, як такий, що зменшує виразність цитолітичного синдрому та покращує якість життя шляхом регресу проявів астеничного синдрому.